

som Kommissionens Forslag, og Bestemmelserne i nærværende Forslags Afsnit IV svarer til Kommissionsforslagets §§ 13—14, der indeholder en uforandret Forlængelse af den nugældende Lovgivning om Skattelempelser, hvis Gyldighed udløber den 1. April 1921 (jfr. Lov Nr. 204 af 3. Juli 1916 og Forlængelseslov Nr. 60 af 25. Februar 1920).

Med Hensyn til Bestemmelserne i Kommissionsforslagets Afsnit I—II om offentlig Finansiering og offentlige Tilskud til Nybygning skal man fremhæve, at Forholdene paa Boligmarkedet i den seneste Tid har ærdret sig noget, saaledes at det formentlig vil kunne ventes, at normale Forhold paa Boligomraadet vil kunne indtræde noget tidligere, end det ved Udarbejdelsen af Boligkommissionens Betænkning maatte antages. Endvidere er Forholdene vedrørende de Midler, der er til Raadighed, ændret, forsaavidt der i Henhold til Lov Nr. 694 af 22. December 1920 om Statsstøtte til Arbejders Iværksættelse er ydet Kommunerne med Statsgaranti et udenlandsk Laan paa 15 Mill. Dollars, til hvilket Laan Staten giver Rentetilskud, ligesom der ydes Rentegodtgørelse ogsaa til indenlandske Laan til Arbejders Iværksættelse. I denne Forbindelse kan det ogsaa fremhæves, at der fra Regeringens Side er forelagt Rigsdagen Forslag, der yderligere vil støtte Opførelsen af Landbrugsejendomme. Som Følge af disse Forhold har man ment, dels at en Ordning om offentlig økonomisk Støtte til Nybygninger ikke for Tiden burde vedtages som gældende for længere Tid end 1 Aar, og dels, at Bestemmelser om Fremskaffelse af Pengemidler til Finansiering af Boligforetagender ikke var nødvendige i det Omfang, som af Boligkommissionen foreslaaet. Man har derfor indskrænket sig til at foreslaa de nugældende Regler om Statstilskud til Nybygninger forlængede for et Aar, dog med en Maksimalbegrænsning for Tilskudet efter Lejlighedernes Størrelse, og med Hensyn til Ydelse af Statslaan til Nybygninger maa man gaa ud fra, at der ved de forannævnte Foranstaltninger — hvortil kommer et fra en herværende Pengeinstitution til Ministeriets Raadighed stillet Laanebeløb af 5 Mill. Kr. til Boligforetagender — er tilvejebragt saa betydelige Midler til Afholdelse af Udgifterne ved det i 1921—22 fornødne Nybyggeri, at det ikke ved nærværende Lovgivning vil være nødvendigt at stille væsentlig større Beløb til Kommunernes Raadighed i dette Øjemed. Hvad angaar Byggeforeningers og private

Personers Opførelse af Nybygninger er det ikke udelukket, at de i Henhold til Loven af 22. December 1920 tilvejebragte Midler kan anvendes hertil, men saadan Anvendelse vil dog antagelig af Kommunerne blive sat i anden Række, og man har derfor ved det foreslaaede Beløb paa 10 Mill. Kr. til Indenrigsministerens Raadighed til Udlaan til Boligforetagender navnlig haft Opmærksomheden henledt paa de her nævnte Byggeforetagender.

Ud fra disse Hovedbetragtninger har man udarbejdet nærværende Lovforslag, med Hensyn til hvis nærmere Indhold man skal henvise til nedenstaaende Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Afsnit.

Til Afsnit I.

Huslejeregulering.

I Forslaget er optaget de af Boligkommissionen foreslaaede Ændringer med Undtagelse af Tilføjelsen i § 4 (Kommissionsforslagets § 21, Nr. 7), hvorefter Lejekontrakt om Beboelseslejlighed skulde godkendes af Nævnet i Kommuner, hvor Kommunalbestyrelsen har truffet særlig Bestemmelse derom, naar Lejligheden eller en Del af samme udlejedes til Personer, der ikke i Forvejen havde fast Bopæl i Kommunen; denne Bestemmelse er udgaaet i Henhold til Indstilling fra Grundejer- og Lejerorganisationerne, hvilken Indstilling Ministeriet har ment at kunne følge under Hensyn til de i den seneste Tid stedfundne Ændringer i Boligforholdene. Endvidere er i Forslaget optaget de Ændringer, hvorom Grundejer- og Lejerorganisationerne har opnaaet Enighed ved den i Indenrigsministeriet stedfundne Forhandling, jfr. Bilag 1.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Affattelse af § 6 angaaende Tilladelse til Lejeforhøjelser bemærkes, at der med Hensyn hertil ikke er opnaaet Enighed i Boligkommissionen, ligesom Grundejer- og Lejerorganisationerne ej heller er enedes om Affattelsen af disse Bestemmelser. Ministeriet har som foran nævnt ment at burde følge det af Boligkommissionens 7 Medlemmer fremsatte Forslag, der er indføjet som § 6 B.

Til Afsnit II.

Ved Bestemmelserne foreslaas uforandret Forlængelse af Lov Nr. 479 af 10. September 1920 § 2 i Overensstemmelse med Boligkommissionens Indstilling.

Til Afsnit III.

I Henhold til Boligkommissionens Indstilling foreslaas Gyldigheden af Bestem-